

DYREKTYWA KOMISJI 2009/8/WE

z dnia 10 lutego 2009 r.

zmieniająca załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych zawartości kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kokcydiostatyki i histomonostatyki są substancjami mającymi na celu zniszczenie lub zahamowanie wzrostu pierwotniaków. Mogą one być między innymi dopuszczone do stosowania jako dodatki paszowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽²⁾. W zezwoleniach na stosowanie kokcydiostatyków i histomonostatyków jako dodatków paszowych określone są szczególne warunki stosowania, takie jak docelowy gatunek lub kategoria zwierząt, dla których przeznaczone są dodatki.
- (2) Podmioty branży paszowej mogą w ramach jednego zakładu wytwarzać różnorodne pasze, a różne rodzaje produktów mogą być produkowane bezpośrednio po sobie na tej samej linii produkcyjnej. Może wystąpić sytuacja, w której nieuniknione śladowe ilości danego produktu pozostają wciąż na linii produkcyjnej w momencie rozpoczęcia produkcji innego produktu paszowego. Takie przeniesienie substancji z jednej partii produkcyjnej do drugiej określa się mianem „zanieczyszczenia krzyżowego”, a dojść do niego może na przykład przy stosowaniu kokcydiostatyków lub histomonostatyków jako dopuszczonego dodatku paszowego. W rezultacie kolejna produkowana pasza może ulec zanieczyszczeniu technicznie niemożliwymi do uniknięcia śladowymi ilościami wymienionych substancji obecnymi w paszy, w odniesieniu do której nie zezwolono na stosowanie kokcydiostatyków lub histomonostatyków, na przykład paszy przeznaczonej dla gatunków lub kategorii zwierząt nieprzewidywanych w zezwoleniu na stosowanie dodatku. Takie nieuniknione zanieczyszczenie krzyżowe może nastąpić na wszystkich etapach produkcji i przetwarzania pasz, a także podczas ich przechowywania i transportu.
- (3) W rozporządzeniu (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającym wymagania dotyczące higieny pasz⁽³⁾ określono szczególne wymagania wobec przedsiębiorstw paszowych stosujących w produkcji pasz kokcydiostatyki i histomonostatyki. Podmioty branży paszowej muszą

podjąć wszelkie stosowne środki w odniesieniu do pomieszczeń i wyposażenia, produkcji, przechowywania i transportu w celu wyeliminowania możliwości zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie ze zobowiązaniami określonymi w art. 4 i 5 wymienionego rozporządzenia. Ustalenie maksymalnych zawartości kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone, zgodnie z dyrektywą 2002/32/WE nie powinno przeszkadzać podmiotom branży paszowej w wykonywaniu ich podstawowego obowiązku, jakim jest przestrzeganie dobrych praktyk wytwarzania w celu uniknięcia takiego zanieczyszczenia krzyżowego. Wobec powyższego niezbędne są nieustające wysiłki ze strony takich podmiotów mające na celu uniknięcie obecności takich niepożądanych substancji w paszach.

- (4) Uwzględniając stosowanie dobrych praktyk wytwarzania, maksymalne zawartości kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone, należy ustalić zgodnie z zasadą możliwie najniższej zawartości. W celu umożliwienia producentowi pasz kontroli nad takim nieuniknionym zanieczyszczeniem krzyżowym należy rozważyć zawartość zanieczyszczeń na poziomie około 3 % w stosunku do maksymalnej dopuszczalnej zawartości w odniesieniu do pasz dla mniej wrażliwych gatunków zwierząt, dla których pasza nie jest przeznaczona, natomiast w odniesieniu do pasz dla wrażliwych gatunków zwierząt, dla których pasza nie jest przeznaczona, oraz pasz na końcowy okres tuczu, tj. okres poprzedzający ubój, należy utrzymać zawartość zanieczyszczeń na poziomie około 1 % w stosunku do maksymalnej dopuszczalnej zawartości. Zawartość zanieczyszczeń na poziomie 1 % należy także rozważyć w odniesieniu do zanieczyszczenia krzyżowego innych, przeznaczonych dla gatunków docelowych, pasz, do których nie dodaje się kokcydiostatyków lub histomonostatyków, oraz w odniesieniu do pasz, dla których substancje te nie są przeznaczone, przeznaczonych dla zwierząt, od których stale pozyskuje się żywność, takich jak krowy mleczne czy kury nioski, w przypadku istnienia dowodów na przenoszenie zanieczyszczeń z paszy na żywność pochodzenia zwierzęcego. W przypadku bezpośredniego podawania zwierzętom materiałów paszowych lub stosowania mieszanek paszowych uzupełniających stosowanie ich wiennej dawce pokarmowej nie powinno skutkować narażeniem zwierzęcia na zawartość kokcydiostatyków lub histomonostatyków wyższą niż maksymalny poziom narażenia wynikający ze stosowania wiennej dawce pokarmowej wyłącznie pełnoporcjowych mieszanek paszowych.

- (5) W celu zapobieżenia przyjęciu przez państwa członkowskie przepisów krajowych dotyczących nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego dopuszczonymi kokcydiostatykami lub histomonostatykami pasz, dla których nie są one przeznaczone, i ich obecności w pochodnych środkach spożywczych, które to przepisy zakłócałyby funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczne jest przyjęcie w tej dziedzinie zharmonizowanych przepisów wspólnotowych.
- (6) Substancje czynne występujące w dopuszczonych kokcydiostatykach i histomonostatykach pochodzące z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone, należy uznać za substancje niepożądane w paszach zwierzęcych w rozumieniu dyrektywy 2002/32/WE, a ich obecność nie powinna zagrażać zdrowiu zwierząt, ludzi i środowisku. W związku z powyższym, aby zapobiec niepożądanemu i szkodliwemu oddziaływaniu, w załączniku I do wymienionej dyrektywy należy określić maksymalne zawartości takich substancji w paszach zwierzęcych.
- (7) W przypadku określenia najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości (NDP) zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającym wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽⁴⁾ lub zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 należy zapewnić zgodność z tymi przepisami przy ustalaniu maksymalnych zawartości kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone.
- (8) Obecność kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone, nawet poniżej maksymalnych zawartości, jakie powinny zostać ustalone na podstawie dyrektywy 2002/32/WE, może skutkować obecnością pozostałości tych substancji w produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego. Wobec powyższego, dla ochrony zdrowia publicznego oraz o ile nie ustalono jeszcze najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości (NDP) dla danego produktu żywnościowego, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 124/2009 z dnia 10 lutego 2009 r. ustalającym maksymalne zawartości w żywności kokcydiostatyków i histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego tymi substancjami pasz, dla których nie są one przeznaczone⁽⁵⁾, w kontekście rozporządzenia Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽⁶⁾, ustalono górne granice tolerancji substancji czynnych zawartych w kokcydiostatykach i histomonostatykach.
- (9) Na wniosek Komisji Europejskiej Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) wydał szereg opinii⁽⁷⁾ w sprawie ryzyka dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w następstwie nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego dopuszczonymi jako dodatki paszowe kokcydiostatykami lub histomonostatykami pasz, dla których nie są one przeznaczone. W odniesieniu do każdego kokcydiostatyku lub histomonostatyku dopuszczonego jako dodatek paszowy Urząd wziął w swej ocenie pod uwagę hipotetyczne wielkości zanieczyszczenia krzyżowego paszy na poziomie 2 %, 5 % i 10 % substancjami pochodzącymi z paszy produkowanej wcześniej z zastosowaniem najwyższej dopuszczalnej dawki kokcydiostatyków lub histomonostatyków.
- (10) W świetle wniosków poszczególnych opinii naukowych można stwierdzić, że zdaniem Urzędu ogólnie mało prawdopodobne jest, by obecność kokcydiostatyków lub histomonostatyków dopuszczonych jako dodatki paszowe w paszach, dla których nie są one przeznaczone, w ilościach wynikających z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego, z uwzględnieniem wszelkich środków zapobiegawczych, wywoływała u zwierząt niepożądane skutki zdrowotne, a ryzyko dla zdrowia konsumenta związane ze spożyciem ich pozostałości w produktach pochodzących od zwierząt narażonych na zanieczyszczone pasze jest znikome.
- (11) Biorąc pod uwagę opinie Urzędu oraz różne rozwiązania stosowane obecnie w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego, w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz dla ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, proponuje się ustalenie maksymalnych zawartości w paszach zgodnie z załącznikami do niniejszej dyrektywy.
- (12) Maksymalne zawartości substancji niepożądanych w paszach zwierzęcych należy ustalić aktualizując załącznik I do dyrektywy 2002/32/WE zgodnie z art. 8 ust. 1 tej dyrektywy. Przy aktualizacji przepisów technicznych zawartych w załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wzięto pod uwagę rozwój wiedzy naukowo-technicznej, uwzględniając opinie naukowe Urzędu oraz rozwój metod analitycznych w dziedzinie pasz. W celu uwzględnienia rozwoju wiedzy naukowo-technicznej przepisy zawarte w załączniku należy poddać przeglądowi najpóźniej do dnia 1 lipca 2011 r.
- (13) Ustalone w załączniku do niniejszej dyrektywy maksymalne zawartości należy stale aktualizować odpowiednio do warunków stosowania określonych w zezwoleniach na stosowanie kokcydiostatyków i histomonostatyków jako dodatków paszowych. W świetle ewentualnego odstępu czasowego między wydaniem, zmianą, zawieszeniem lub cofnięciem zezwolenia na stosowanie kokcydiostatyku lub histomonostatyku jako dodatku paszowego a późniejszą korektą maksymalnych zawartości określonych w załącznikach do dyrektywy, należy uznać, że korekta taka pozostaje bez uszczerbku dla zawartości kokcydiostatyków lub histomonostatyków dopuszczonych jako dodatki paszowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (14) Z uwagi na to, że nieuniknione zanieczyszczenie krzyżowe kokcydiostatykami lub histomonostatykami pasz, dla których nie są one przeznaczone, może skutkować obecnością tych substancji jako zanieczyszczeń w żywności pochodnej, właściwym działaniem jest przyjęcie całościowego, zintegrowanego podejścia do tego problemu, które polega na jednoczesnym przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy ustalającej maksymalne zawartości kokcydiostatyków lub histomonostatyków pochodzących z nieuniknionego zanieczyszczenia krzyżowego w paszach, dla których nie są one przeznaczone, oraz rozporządzenia Komisji określającego maksymalne zawartości takich substancji w żywności.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 lipca 2009 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

- (1) Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10.
- (2) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.
- (3) Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.
- (4) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1.
- (5) Zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego.
- (6) Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.
- (7) Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego lasalocidem, dopuszczonym do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2007) 553, s. 1–46.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/CONTAM_ej553_lasalocid_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego narazyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 552, s. 1–35.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/CONTAM_ej552_narasin_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego maduramycyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 593, s. 1–30.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej594_maduramicin_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego semduramycyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 593, s. 1–27.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej593_semduramicin_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego salinomycyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 591, s. 1–38.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej591_salinomycin_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego monensyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 591, s. 1–40.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej592_monensin_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego wodorobromkiem halofuginonu, dopuszczonym do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest on przeznaczony. *Dziennik EFSA* (2008) 657, s. 1–31.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej657_halofuginone_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego dekokwinatem, dopuszczonym do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest on przeznaczony. *Dziennik EFSA* (2008) 656, s. 1–26.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej656_decoquinat_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego robenidyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 655, s. 1–29.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej655_robenidine_en,0.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego nikarbazyną, dopuszczoną do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest ona przeznaczona. *Dziennik EFSA* (2008) 690, s. 1–34.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej690_nicarbazin_en.pdf?ssbinary=true
- Opinia Panelu Naukowego ds. Zanieczyszczeń w Łańcuchu Żywnościowym wydana na wniosek Komisji Europejskiej w sprawie zanieczyszczenia krzyżowego diklaurilem, dopuszczonym do stosowania jako dodatek paszowy, pasz, dla których nie jest on przeznaczony. *Dziennik EFSA* (2008) 716, s. 1–31.
http://www.efsa.europa.eu/cs/BlobServer/Scientific_Opinion/contam_op_ej716_diclazuril_en.pdf?ssbinary=true

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 2002/32/WE dodaje się następujące punkty w brzmieniu:

„Niepożądane substancje	Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt (*)	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
1. Sól sodowa lasalocidu	Materiały paszowe	1,25
	Mieszanki paszowe przeznaczone dla:	
	— psów, cieląt, królików, gatunków z rodziny koniowatych, zwierząt mlecznych, niosek, indyków (> 12 tygodni) oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni),	1,25
	— kurcząt rzeźnych, kurcząt chowanych na nioski (< 16 tygodni) i indyków (< 12 tygodni) w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie soli sodowej lasalocidu (pasza na końcowy okres tuczu),	1,25
	— innych gatunków zwierząt.	3,75
	Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono soli sodowej lasalocidu.	(**)
2. Narazyna	Materiały paszowe	0,7
	Mieszanki paszowe przeznaczone dla:	
	— indyków, królików, gatunków z rodziny koniowatych, niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni),	0,7
	— kurcząt rzeźnych w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie narazyny (pasza na końcowy okres tuczu),	0,7
	— innych gatunków zwierząt.	2,1
	Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono narazyny.	(**)
3. Sól sodowa salinomycyny	Materiały paszowe	0,7
	Mieszanki paszowe przeznaczone dla:	
	— gatunków z rodziny koniowatych, indyków, niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 12 tygodni),	0,7
	— kurcząt rzeźnych, kurcząt chowanych na nioski (< 12 tygodni) i królików rzeźnych w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie soli sodowej salinomycyny (pasza na końcowy okres tuczu),	0,7
	— innych gatunków zwierząt.	2,1
	Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono soli sodowej salinomycyny.	(**)
4. Sól sodowa monenzyny	Materiały paszowe	1,25
	Mieszanki paszowe przeznaczone dla:	
	— gatunków z rodziny koniowatych, psów, małych przeżuwaczy (owiec i kóz), kaczek, bydła, bydła mlecznego, niosek, kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni) oraz indyków (> 16 tygodni),	1,25
	— kurcząt rzeźnych, kurcząt chowanych na nioski (< 16 tygodni) i indyków (< 16 tygodni) w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie soli sodowej monenzyny (pasza na końcowy okres tuczu),	1,25
	— innych gatunków zwierząt.	3,75
	Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono soli sodowej monoenzyny.	(**)

Niepożądane substancje	Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt (*)	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
5. Sól sodowa semduramycyny	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni), — kurcząt rzeźnych w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie soli sodowej semduramycyny (pasza na końcowy okres tuczu), — innych gatunków zwierząt. Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono soli sodowej semduramycyny.	0,25 0,25 0,25 0,75 (**)
6. Maduramycyna amonu alfa	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — gatunków z rodziny koniowatych, królików, indyków (> 16 tygodni), niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni), — kurcząt rzeźnych i indyków (< 16 tygodni) w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie maduramycyny amonu alfa (pasza na końcowy okres tuczu), — innych gatunków zwierząt. Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono maduramycyny amonu alfa.	0,05 0,05 0,05 0,15 (**)
7. Chlorowodorek robenidyny	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni), — kurcząt rzeźnych, królików rzeźnych i hodowlanych oraz indyków w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie chlorowodorku robenidyny (pasza na końcowy okres tuczu), — innych gatunków zwierząt. Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono chlorowodorku robenidyny.	0,7 0,7 0,7 2,1 (**)
8. Dekokwinat	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni), — kurcząt rzeźnych w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie dekokwinatu (pasza na końcowy okres tuczu), — innych gatunków zwierząt. Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono dekokwinatu.	0,4 0,4 0,4 1,2 (**)
9. Wodorobromek halofuginonu	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — niosek, kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni) oraz indyków (> 12 tygodni), — kurcząt rzeźnych i indyków (< 12 tygodni) w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie wodorobromku halofuginonu (pasza na końcowy okres tuczu), — gatunków zwierząt innych niż kurczęta chowane na nioski (< 16 tygodni). Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono wodorobromku halofuginonu.	0,03 0,03 0,03 0,09 (**)

Niepożądane substancje	Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt (*)	Maksymalna zawartość w mg/kg (ppm) odpowiadająca paszy o zawartości wilgoci 12 %
10. Nikarbazyna	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — gatunków z rodziny koniowatych, niosek oraz kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni), — kurcząt rzeźnych w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie nikarbazyny (w połączeniu z narazyńską) (pasza na końcowy okres tuczu), — innych gatunków zwierząt. Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono nikarbazyny (w połączeniu z narazyńską).	0,5 0,5 0,5 1,5 (**)
11. Diklazuril	Materiały paszowe Mieszanki paszowe przeznaczone dla: — niosek, kurcząt chowanych na nioski (> 16 tygodni) oraz indyków rzeźnych (> 12 tygodni), — królików rzeźnych i hodowlanych w okresie poprzedzającym ubój, w którym zabronione jest stosowanie diklazurilu (pasza na końcowy okres tuczu), — innych gatunków zwierząt, oprócz kurcząt chowanych na nioski (< 16 tygodni), kurcząt rzeźnych i indyków rzeźnych (< 12 tygodni). Premiksy stosowane w paszach, dla których nie dopuszczono diklazurilu.	0,01 0,01 0,01 0,03 (**)

(*) Bez uszczerbku dla dopuszczonych zawartości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt.

(**) Maksymalna zawartość substancji w premiksie oznacza takie stężenie, które nie skutkuje zawartością substancji przekraczającą 50 % maksymalnych zawartości ustalonych dla paszy przy przestrzeganiu instrukcji stosowania premiksu."